

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0461/2008

24.11.2008

BETÆNKNING

om mediekendskab i en digital verden
(2008/2129(INI))

Kultur- og Uddannelsesudvalget

Ordfører: Christa Prets

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	10
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	14

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om mediekendskab i en digital verden (2008/2129(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til UNESCO-konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed fra 2005,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed¹, særlig betragtning 37, og til artikel 26 i direktiv 89/552/EØF (direktivet om audiovisuelle medietjenester),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 854/2005/EF af 11. maj 2005 om et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af en sikrere brug af Internettet og nye onlineteknologier²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF af 15. november 2006 om et støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (Media 2007)³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og onlineinformationstjenester (2006/952/EF)⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring⁵,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. december 2007 om en europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø (KOM(2007)0833),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene "Media pluralism in the Member States of the European Union" (SEK(2007)0032),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. juni 2005 "i2010 – Et europæisk informationsfund som middel til vækst og beskæftigelse" (KOM(2005)0229),

¹ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

² EUT L 149 af 11.6.2005, s. 1.

³ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 12.

⁴ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 72.

⁵ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

- der henviser til sin beslutning af 20. november 2002 om mediekoncentration¹,
 - der henviser til sin beslutning af 6. september 2005 om fjernsyn uden grænser²,
 - der henviser til sin beslutning af 27. april 2006 om overgangen fra analog til digital radio-/tv-spredning: en mulighed for den europæiske audiovisuelle politik og den kulturelle mangfoldighed³,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 22. maj 2008 om interkulturelle kompetencer og især en europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø⁴,
 - der henviser til UNESCO's Grünwald Declaration on Media Education fra 1982,
 - der henviser til UNESCO's Pariserklæring – 12 anbefalinger vedrørende medieuddannelse fra 2007,
 - der henviser til anbefaling Rec(2006)0012 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om at give børn hjælpemidler i det nye informations- og kommunikationsmiljø,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0461/2008),
- A. der henviser til, at medierne har indflydelse på indretningen af vores samfund og på den førte politik, at stor mediekoncentration kan udgøre en trussel mod mediepluralismen, og at mediekendskab derfor har stor betydning for den politiske kultur og EU-borgernes aktive deltagelse,
- B. der henviser til, at alle former for audiovisuelle og trykte medier, traditionelle såvel som digitale, blander sig med hinanden, og at der opstår en konvergens af forskellige medieformer i teknisk og indholdsmæssig henseende, og til, at nye massemedier i kraft af innovative teknologier i stadig stigende grad vil gennemtrænge alle aspekter af tilværelsen og forudsætte, at mediebrugeren påtager sig en mere aktiv rolle, samt at også sociale fællesskaber, weblogs og computerspil udgør medieformer,
- C. der henviser til, at unge mediebrugere først og fremmest benytter Internettet som deres hovedinformationskilde, og at deres kundskaber i omgangen med dette medie er behovsorienterede og usystematiske, hvorimod voksne hovedsagelig henter deres informationer fra radio, fjernsyn, aviser og tidsskrifter, og til, at mediekendskabet i samtidens medielandskab derfor både skal leve op til de nye mediers udfordringer – især de hermed forbundne muligheder for interaktion og kreativ deltagelse – og tage højde for den viden, som forudsættes af de traditionelle medier, der fortsat er borgernes hovedkilde til information,

¹ EUT C 25 af 29.1.2004, s. 205.

² EUT C 193 E af 17.8.2006, s. 117.

³ EUT C 296 E af 6.12.2006, s. 120.

⁴ EUT C 141 af 7.6.2008, s. 14.

- D. der henviser til, at de nye kommunikationsteknologier kan oversvømme uøvede bruger med et væld af udifferentierede, dvs. sige ikke sorteret efter relevans, informationer, og at denne overflod af information kan være et nøjagtigt lige så stort problem som manglende information,
- E. der henviser til, at en god uddannelse i omgangen med informationsteknologi og medier, som respekterer de andres rettigheder og friheder, i høj grad øger den enkeltes erhvervsmæssige kvalifikationer og via nationaløkonomien bidrager til opnåelse af Lissabonmålene,
- F. der henviser til, at den brede adgang til kommunikationsteknologier giver hvert enkelt individ mulighed for ad denne vej at formidle informationer og udbrede dem til hele verden, hvorved enhver internetbruger potentielt bliver journalist, at et tilstrækkeligt mediekendskab således ikke blot er nødvendigt for forståelse af informationer, men også for evnen til at producere og udbrede medieindhold, og at IT-viden i sig selv ikke automatisk fører til større mediekendskab,
- G. der henviser til, at der kan konstateres store forskelle mellem medlemsstaterne, men også mellem regionerne, særligt i fjerntliggende landdistrikter, hvad angår udviklingen af telekommunikationsnettene og informations- og kommunikationsteknologiernes (IKT) fremmarch, hvilket indebærer en risiko for, at den digitale kløft i EU vil blive stadig større,
- H. der henviser til, at skolerne spiller en betydelig rolle, når det drejer sig om at bibringe folk gode kommunikationsevner og dømmekraft, og at der er stor forskel på medieuddannelsen og på omfanget af inddragelsen af IKT i undervisningen fra medlemsstat til medlemsstat og fra region til region, samt at medieuddannelse primært skal varetages af lærere, som selv er i besiddelse af mediekendskab og er uddannet på dette område,
- I. der henviser til, at medieuddannelse spiller en afgørende rolle for opnåelse af mediekendskab på højt niveau, som er et vigtigt led i den politiske uddannelse, der hjælper borgerne til at styrke deres adfærd som aktive borgere og deres bevidsthed om rettigheder og pligter; der desuden henviser til, at velinformede myndige borgere danner grundlaget for et pluralistisk samfund, og at det gennem produktion af egne medieprodukter og indhold er muligt at tilegne sig færdigheder, som muliggør en dybere forståelse for de principper og værdier, som professionel medieproduktion bygger på,
- J. der henviser til, at det mediepædagogiske arbejde er mindre etableret blandt ældre end blandt unge, og at ældre mennesker ofte bliver nervøse og blokerer, når de står over for de nye medier,
- K. der henviser til, at de farer, som vedrører sikkerheden omkring personoplysninger, bliver stadig mere raffinerede og talrige, og at dette indebærer en stor risiko for uøvede brugere,
- L. der henviser til, at mediekendskabet er en uundværlig nøglekvalifikation i informations- og kommunikationssamfundet,
- M. der henviser til, at medier giver mulighed for global kommunikation og udsyn og er grundpiller i demokratiske samfund og formidler både viden og informationer, samt at nye

digitale medier åbner muligheder for deltagelse og kreativitet og fører til øget borgerdeltagelse i de politiske processer,

- N. der henviser til, at det aktuelle datagrundlag er utilstrækkeligt til at udlede nøjagtige konklusioner om mediekendskabsniveauet i EU,
- O. der henviser til, at mediekendskabets afgørende betydning også er blevet fremhævet af UNESCO eksempelvis i ovennævnte Grünwald Declaration on Media Education fra 1982 og i Pariserklæringen – 12 anbefalinger vedrørende medieuddannelse fra 2007,

Principielle spørgsmål

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse, men mener at der er behov for forbedringer med hensyn til udformningen af et europæisk koncept til fremme af mediekendskabet, især hvad angår inddragelse af de traditionelle medier og anerkendelse af medieuddannelsens betydning;
2. glæder sig over konklusionerne herom fra samlingen i Rådet (uddannelse, ungdom og kultur) den 21.-22. maj 2008; forventer, at medlemsstaterne gør en kraftig indsats for at styrke mediekendskabet, og foreslår, at det kontaktudvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, der er omhandlet i direktivet om audiovisuelle medietjenester, suppleres med uddannelseseksperter;
3. opfordrer Kommissionen til at vedtage en henstilling og udarbejde en handlingsplan om mediekendskab; opfordrer Kommissionen til i 2009 at organisere et møde med kontaktudvalget for audiovisuelle medietjenester for at gøre det lettere regelmæssigt at udveksle informationer og samarbejde effektivt;
4. anmoder de myndigheder, som er ansvarlige for regulering af den audiovisuelle og elektroniske kommunikation, om at samarbejde på forskellige niveauer for at forbedre mediekendskabet; erkender, at der er et særligt behov for på nationalt plan at udarbejde såvel adfærdskodekser som fælles lovinitiativer; understreger nødvendigheden af, at alle interesserede parter bidrager til systematisk forskning i og regelmæssige analyser af de forskellige aspekter og dimensioner af mediekendskab;
5. anbefaler, at Kommissionen også udnytter ekspertgruppen om mediekendskab som forum for drøftelse af medieuddannelse, og at denne gruppe afholder mere regelmæssige møder og regelmæssigt rådfører sig med medlemsstaternes repræsentanter;
6. bemærker, at det ud over politikere, journalister, radio- og tv-stationer og medievirksomheder hovedsagelig er små lokale enheder, som f.eks. biblioteker, voksenuddannelsescentre, offentlige kultur- og mediecentre samt almene og faglige uddannelsesinstitutioner og borgermedier (f.eks. fællesmedier), som kan bidrage aktivt til at fremme mediekendskabet;
7. opfordrer Kommissionen til under hensyntagen til artikel 26 i direktivet om audiovisuelle medietjenester at udvikle indikatorer for mediekendskab med henblik på at fremme mediekendskabet i Den Europæiske Union på lang sigt;
8. konstaterer, at mediekendskab er ensbetydende med at være i stand til selvstændigt at

udnytte de forskellige medier, at forstå og foretage en kritisk vurdering af de forskellige aspekter ved medier og medieindhold samt selv at kommunikere og skabe og udbrede medieindhold i forskellig sammenhæng; konstaterer desuden, at det i betragtning af, at der findes så mange tilgængelige informationskilder, primært handler om at være i stand til målrettet at frafiltrere og kategorisere informationer fra de nye mediers informations- og billedoverflod;

9. understreger, at medieuddannelsen er et nøgleelement i politikken vedrørende forbrugeroplysning, i den bevidste og fortrolige omgang med spørgsmål om immaterielle rettigheder og i borgernes aktive demokratiske deltagelse samt i bestræbelserne på at fremme den interkulturelle dialog;
10. opfordrer Kommissionen til at udbygge sin politik til fremme af mediekendskabet i samarbejde med alle EU-organer samt med de lokale og regionale myndigheder og styrke samarbejdet med UNESCO og Europarådet;

Målgrupper og målsætninger

11. understreger, at medieuddannelsesaktiviteterne skal omfatte alle borgere – børn, unge, voksne, ældre og handicappede;
12. påpeger, at mediekendskabet begynder i hjemmet med at man lærer at vælge mellem de medietjenester, der er til rådighed – og understreger i den forbindelse betydningen af medieuddannelse for forældre, som spiller en afgørende rolle for udviklingen af børnenes medievaner – og fortsætter i skolen og igennem livslang læring og styrkes af de nationale, offentlige og regulerende myndigheders aktiviteter og gennem det arbejde, som udføres af de aktører og institutioner, som er aktive på medieområdet;
13. konstaterer, at medieuddannelsens mål er kompetent og kreativ omgang med medier og medieindhold, kritisk analyse af medieprodukter, forståelse for, hvordan medieindustrien fungerer, og selvstændig fremstilling af medieindhold;
14. anbefaler, at medieuddannelsen omfatter oplysning om ophavsrettigheder i forbindelse med brug af medier og betydningen af respekten for intellektuelle ejendomsrettigheder, især hvad angår Internettet samt om informationssikkerhed og sikkerheden omkring personoplysninger og retten til selv at vælge, hvilke oplysninger man vil have; understreger, at nye mediekundige brugere skal være opmærksomme på de potentielle risici i forbindelse med IT-sikkerhed og sikkerhed omkring personoplysninger samt i forbindelse med cybervold;
15. påpeger, at reklame optager megen plads i de tjenester, som medierne tilbyder; understreger, at mediekendskabet også bør formidle kriterier for bedømmelse af de instrumenter og den praksis, som anvendes i reklame;

Sikring af adgangen til informations- og kommunikationsteknologier

16. opfordrer EU-politikerne til at mindske den digitale kløft mellem medlemsstaterne og mellem by og land igennem udbygning af informations- og kommunikationsinfrastrukturen og først og fremmest igennem etablering af bredbånd i

mindre udviklede områder;

17. påpeger, at adgangen til bredbånd også falder ind under forsyningspligtighederne og skal være kendetegnet ved et bredt udbud af høj kvalitet til overkommelige priser, og kræver, at alle borgere får mulighed for at benytte en billig bredbåndsforbindelse;

Medieuddannelse i skolerne og som led i læreruddannelsen

18. understreger, at medieuddannelse bør være en del af den formelle uddannelse, som tilbydes alle børn, og en integrerende del af undervisningsplanen på alle undervisningstrin;
19. kræver, at mediekendskab optages som den niende nøglekompetence i den europæiske referenceramme for livslang læring i henhold til henstilling 2006/962/EF;
20. anbefaler, at medieuddannelsen så vidt muligt skal være praksisorienteret og kombineret med økonomiske, politiske, litterære, sociale, kunstneriske og informationstekniske fag, og foreslår indførelse af "medieuddannelse" som særligt fag og en tværfaglig tilgang, der kombineres med ikke-skolemæssige projekter;
21. anbefaler uddannelsesinstitutionerne at udforme medieprodukter (inden for trykte medier, audiovisuelle medier og nye medier) under inddragelse af elever og lærere som foranstaltning til praktisk træning af mediekendskab;
22. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den nævnte opstilling af indikatorer for mediekendskab både at inddrage skoleundervisningens kvalitet og uddannelsen af lærere inden for dette område;
23. konstaterer, at det tekniske udstyr og adgangen til ny teknologi også spiller en væsentlig rolle ved siden af pædagogiske og uddannelsespolitiske aspekter, og understreger, at der skal ske en betydelig forbedring af infrastrukturen på skolerne for at give alle skoleelever adgang til computere og Internet og til undervisning heri;
24. understreger, at medieuddannelsen på specialskoler har særlig betydning, da medier spillerne en vigtig rolle for overvindelse af kommunikationsbarrierer i forbindelsen med mange former for handicap;
25. anbefaler, at obligatoriske mediepædagogiske moduler for lærere på alle undervisningstrin integreres i læreruddannelsen for at sikre en grundig uddannelse; opfordrer derfor de ansvarlige nationale myndigheder til at undervise lærere i alle fag og på alle slags skoler i at anvende audiovisuelle undervisningsmidler og i problemerne med medieundervisningen;
26. understreger, at det er nødvendigt med en regelmæssig udveksling af informationer, gennemprøvede metoder og, inden for uddannelse, pædagogiske metoder mellem medlemsstaterne;
27. opfordrer Kommissionen til at optage en selvstændig del om fremme af mediekendskab i efterfølgeren til Media-programmet, da programmet i sin nuværende udformning kun i

ringe grad bidrager til fremme af mediekendskab; støtter desuden Kommissionens bestræbelser på at udvikle et nyt program ved navn Media Mundus til støtte for det internationale samarbejde i den audiovisuelle sektor; kræver, at mediekendskab i højere grad indarbejdes i Den Europæiske Unions andre støtteprogrammer, navnlig i programmet for livslang læring, eTwinning, Safer Internet og Den Europæiske Socialfond;

Medieuddannelse for ældre

28. understreger, at mediarbejde med ældre skal foregå der, hvor de opholder sig, f.eks. i foreninger, på alderdoms- og plejehjem, i beskyttede boligkomplekser, i fritids- og hobbygrupper og i forbindelse med initiativer eller ældrekræde;
29. fastholder, at digitale net først og fremmest giver ældre mennesker mulighed for at deltage i den daglige kommunikation og forblive uafhængige så længe som muligt;
30. påpeger, at der i forbindelse med medieuddannelse for ældre skal tages hensyn til de ældres baggrund og erfaringer og deres egen omgang med medier;

o

o o

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

1) INDLEDNING

Medierne skaber på den ene side mulighed for verdensomspændende kommunikation, åbenhed over for omverdenen, formidling af viden og videreudvikling af demokratiet. På den anden side rummer de imidlertid også en risiko for øget manipulation. De kan derfor udgøre såvel en udfordring som en mulighed.

I en tidsalder præget af globalisering og hurtig udvikling inden for informations- og kommunikationsbranchen (IKT) vinder både innovative teknologier og massemedier stadig mere frem inden for alle områder af tilværelsen. Samfundet må i højere grad end nogensinde før lære at følge med denne hurtige teknologiske udvikling og håndtere en strøm af informationer. Samtidig optræder medierne som dørvogter ved udvælgelsen af relevante emner og sætter på den måde dagsordenen for politik og samfundsliv. Udvalget sker dog ud fra en individuel vurdering og er således kun til en vis grad objektiv. Mediekendskabet skal være en støtte for folk, når de står over for disse udfordringer, og gøre dem til selvbevidste mediebrugere.

Mediekendskab er ensbetydende med at være i stand til at udnytte medierne, at forstå og foretage en kritisk vurdering af de forskellige aspekter ved medier og medieindhold samt selv at kommunikere i forskellig sammenhæng. Ud over de pædagogiske aspekter spiller også udstyringen med og adgangen til ny teknologi en afgørende rolle. Derfor kan mediekendskab i bredere betydning forstås som adgang til nye informationsteknologier og kritisk og kompetent omgang med disses indhold.

Denne betænkning supplerer Kommissionens meddelelse, som har direkte forbindelse til det nye direktiv om audiovisuelle medietjenester¹. I dette direktiv opfordres Kommissionen til at aflægge rapport om mediekendskabsniveauet i medlemsstaterne.

Internettet benyttes først og fremmest til at søge efter og finde informationer og oplysninger samt til at sende og modtage e-mails. Desuden udvikler det sig mere og mere til den første informationskilde, når der søges information om et bestemt emne. Generelt er tilliden til sådanne informationer imidlertid mindre end til informationer, der stammer fra de traditionelle medier. Brugere er for det meste klar over, at informationer fra Internettet for en sikkerheds skyld bør sammenholdes med andre kilder.

Kendskab til benyttelse af Internettet udbredes først og fremmest mellem venner indbyrdes og i mindre omfang af forældre til deres børn, men næsten aldrig af skolerne. Resultatet er et behovsorienteret, men usystematisk kendskab til omgangen med Internettet. Voksne derimod får for øjeblikket hovedsagelig deres oplysninger fra fjernsynet efterfulgt af radioen. En vigtig udfordring består derfor i at planlægge vejen til øget mediekendskab på en sådan måde, at der tages behørigt hensyn til alle de vidt forskellige medieformer. Målsætningerne for denne betænkning omfatter derfor en række moderne kommunikationsmidler og -former, som f.eks.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed.

fjernsyn, biograf, video, radio, billeder, aviser, tidsskrifter, musik, computerspil, Internettet og reklame. Det bør i den forbindelse huskes, at traditionelle og digitale medier selvfølgelig blander sig med hinanden, og at der opstår en konvergens af forskellige medieformer i teknisk og indholdsmæssig henseende. Dette skal der også tages hensyn til i den studie om udvikling af egnede kriterier for vurdering af mediekendskab, som Kommissionen har bestilt, og som skal foreligge i begyndelsen af 2009. Der skal dog gøres opmærksom på, at der kan være problemer forbundet med at måle mediekendskab, da det er vanskeligt at formulere kvantitativt målelige kriterier for kreativ og kritisk viden og klassificering af indhold. Til gengæld er det lettere at kontrollere vurderingen af teknisk viden.

2) MÅLGRUPPER

Unge mennesker er allerede aktive mediebrugere, men betænkningen omfatter alle mediebrugere, herunder børn, unge, voksne, ældre og handicappede.

3) MÅLSÆTNINGER

Målet er at give folk mulighed for at foretage en kritisk analyse af medieprodukter, at forstå de økonomiske forhold i medieindustrien og selv at fremstille medieindhold.

I denne forbindelse fastsættes tre målsætninger:

- *sikring af adgangen til informations- og kommunikationsteknologier*
- *analyse af og kritisk omgang med medieindhold og mediekultur samt selvstændig vurdering*
- *egen produktion af medietekster og sikker omgang med de nye teknologier.*

Uddannelse og livslang læring spiller en afgørende rolle for opfyldelsen af disse målsætninger. Medieuddannelse er processen med at undervise i og lære om medier. Formålet med denne læringsproces er at opnå kompetent omgang med medierne.

a) *Sikring af adgangen til informations- og kommunikationsteknologier*

Udbredelsen af computere og Internetforbindelser varierer i EU. På EU-plan er 54 % af husholdningerne i besiddelse af en PC, mens 43 % har en Internetforbindelse (og 15 % bredbånd). De regionale forskelle er store på dette område. Alt efter EU-medlemsstat råder mellem 85 % og 21 % af husholdningerne over deres egen computer.

EU-politikkerne må derfor sørge for, at den digitale kløft mellem medlemsstaterne og mellem by og land mindskes. Alle befolkningsgrupper skal nyde godt af informationsfundets fordele. Det må forhindres, at befolkningen i landdistrikterne isoleres fra dem, der bor i byområderne, hvor der er adgang til bredbånd. Det er nemlig først og fremmest i landdistrikterne at afstanden ofte hindrer den erhvervsmæssige mobilitet og de daglige aktiviteter.

Det er i fælles europæisk interesse, at alle borgere har adgang til bredbånd. Lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle på dette område i lighed med offentlige organer og private virksomheder, der skal garantere, at alle befolkningsgrupper har adgang til IKT.

b) Analyse af og kritisk omgang med medieindhold og mediekultur

Der er brug for en vedvarende indholdsmæssig vurdering af informations- og medietilbuddene. Dertil hører evnen til at orientere sig og træffe et bevidst valg samt til at læse mellem linjerne og vurdere billeder og lyd, kendskab til virkningen af billeder og udtalelser og evnen til at vurdere indhold. Desuden skal der ske en kritisk vurdering af mediekulturen. Nutidens medielandskab er præget af mangfoldighed, men også af en stor mediekoncentration, hvor medieindhold og -information ligger i hænderne på nogle få multinationale oligopoler. Der hersker derfor en øget trussel mod mediernes uafhængighed og informationernes mangfoldighed. Mediekendskab skal sætte borgerne i stand til at foretage en kritisk vurdering af, om og hvordan medieproducenternes interesser påvirker tilbuddenes indhold og udformning

Målet er, at modtagerne bliver i stand til at træffe deres egne afgørelser uden godtroende at lade sig påvirke ude fra.

c) Egen produktion af medietekster og sikker omgang med de nye teknologier

En anden prioritet er egen produktion af medietekster. Igennem skabelse af eget indhold og egne medieprodukter opnås færdigheder, som gør det muligt at nå til en dybere forståelse af de principper og værdier, der danner grundlag for professionelt fremstillet medieindhold. Medieproduktionen skal kombineres med en kritisk vurdering af fremstillingsprocessen, da der ellers bliver tale om en rent teknisk operation.

Nu til dags tilbyder Internettet brugerne utallige muligheder for at producere eget indhold og gøre det tilgængeligt for alle. Computer og Internet er først og fremmest for unge mennesker de centrale instrumenter for adgangen til og omgangen med medierne. På grund af disse ukomplicerede muligheder for at kommunikere og finde informationer skal medieuddannelsen også omfatte oplysninger om ophavsrettigheder i forbindelse med mediebenyttelse og om datasikkerhed.

4) MÅLRETTEDE KRAV

a) Medieuddannelse som led i læreruddannelsen

Medieuddannelse i skolerne kan kun varetages af lærere, som også råder over mediekendskab og har en uddannelse på dette område. Det foreslås derfor, at de ansvarlige nationale myndigheder sørger for, at lærere, uanset fag og skoleform, som led i deres videreuddannelse undervises i både anvendelse af audiovisuelle undervisningsmidler og problemer i forbindelse med medieuddannelse. Det anbefales desuden, at obligatoriske mediepædagogiske moduler integreres i uddannelsen af lærere på alle undervisningstrin for at sikre en grundig uddannelse.

b) Medieuddannelse i skolerne

Hvad angår medieuddannelse er undervisningsplanerne i Vest- og Østeuropa vidt forskellige. Mens medieuddannelse er mere eller mindre udbredt i EU 15, findes medieuddannelse slet ikke i landene i Central- og Østeuropa med undtagelse af Slovenien og Ungarn. Dette til trods for, at netop skolerne spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at bibringe folk gode kommunikationsevner og dømmekraft. Medieuddannelse må ikke begrænses til enkelte

undervisningsgenstande eller bestemte undervisningstrin, men skal indgå som en integrerende del af undervisningsplanen på alle undervisningstrin. I den forbindelse skal der tages hensyn til, hvilket udviklingstrin de enkelte elever befinder sig på. Handicappede og specialskoleelever skal også have mulighed for at deltage i sådanne kurser.

Medieuddannelse kan først og fremmest kombineres med økonomiske, politiske, litterære, sociale og kunstneriske fag. Dette kræver en tværfaglig tilgang, der kan kombineres med ikke-skolemæssige projekter.

c) Medieuddannelse på universiteterne og uden for skolerne

Medieuddannelse kan ikke finde sted i skolesystemet alene, men skal også fortsættes som led i den livslange læring. På universiteterne er det oplagt at integrere medieuddannelse, f.eks. kritisk omgang med søgemaskiner, i de nye bachelor- og masterstudier. For at fremme sådanne ideer er der brug for partnerskaber. Det er vigtigt, at alle aktører inden for og uden for skolesystemet arbejder sammen for at fremme medieuddannelsen også som led i uddannelse og videreuddannelse og udveksle bedste-prakis-modeller landene imellem.

d) Medieuddannelse for ældre

Mediepædagogisk arbejde er mindre udbredt blandt ældre end blandt unge. Især er forældre ofte deres børn underlegne i omgangen med informations- og kommunikationsteknologi.

Det er vigtigt, at mediarbejdet med ældre foregår der, hvor de opholder sig, f.eks. i foreninger, på alderdoms- og plejehjem, i beskyttede boligkomplekser, i fritids- og hobbygrupper og i forbindelse med initiativer eller ældrekredse, og at der tages hensyn til deltagernes forskellige baggrund og erfaringer.

Et andet mål består i at afhjælpe denne målgruppes nervøsitet og blokering over for nye medier. Netop ældre mennesker med nedsat mobilitet har mulighed for at deltage mere aktivt i samfundet via digitale net og kan på den måde forbedre deres livskvalitet.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	6.11.2008
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 3 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Maria Badia i Cutchet, Ivo Belet, Guy Bono, Nicodim Bulzesc, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dičkutė, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Vasco Graça Moura, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Ramona Nicole Mănescu, Manolis Mavrommatis, Ljudmila Novak, Dumitru Oprea, Zdzisław Zbigniew Podkański, Christa Prets, Pál Schmitt, Helga Trüpel, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Erna Hennicot-Schoepges, Ewa Tomaszewska, Cornelis Visser, Jaroslav Zvěřina